

عنوان مقاله:

تفسیری لوئیسی از نتیجه منطقی

محل انتشار:

دوفصلنامه منطق پژوهی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد محسن حائری - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

دیوید لوئیسی یک نومینالیست و تقلیل گرا بود. او بخش اعظمی از آثار فلسفی خود را دفاع از دیدگاهی به نام فرارویدادگی هیومی تلقی می کرد. طبق فرارویدادگی هیومی، توزیع ویژگی ها و رابطه های کاملاً طبیعی، پایه فرارویدادگی برای تمام صدق های ممکن هستند؛ مانند علیت، شرطی های خلاف واقع، وقایع و قوانین. او همچنین تقلیل گرایی خود را به صدق های ضروری مانند ریاضیات گسترش می دهد و سعی می کند تا نظریه مجموعه زرمولو-فرانکل مرتبه دوم را با استفاده از پارشناسی بازسازی کند؛ اما در این زمینه به جایگاه منطق در پروژه خود اشاره ای نمی کند. هدف این مقاله ارائه تفسیری لوئیسی از منطق است که مشابه تفسیر او از ریاضیات، با استفاده از پارشناسی انجام می شود. در این تفسیر، رابطه نتیجه منطقی به یک رابطه پارشناسانه میان مجموعه های تک عضوی از جهان های ممکن تقلیل داده می شود. علاوه بر این، نتایج این تفسیر برای دو ویژگی اصلی نتیجه منطقی، یعنی ضرورت و صوری بودن و همچنین برای ارزیابی سازگاری و تمامیت در منطق بررسی می شوند.

کلمات کلیدی:

دیوید لوئیسی، نتیجه منطقی، پارشناسی، فراسازگاری، ویژگی های طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606490>

